

Den næste Sag paa Dagsordenen var :

Anden Behandling af Forslag til Lov vedrørende Befolkningens Forsyning med Smør, Flæsk m. v.

Formanden: Denne Sag kan ikke behandles i dette Møde, da Udvalget endnu ikke har afgivet Betænkning; den maa udgaa af Dagsordenen.

Man gik altsaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af Forslag til Lov om værnepligtiges Anvendelse til civilt Arbejde.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 52; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 109).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Da denne Sag i Fjor var til Behandling i Folketinget, fremkom der til det dér nedsatte Udvalg forskellige Henvendelser, som gik ud paa at anbefale Lovforslaget til Gennemførelse. Blandt disse Henvendelser var en Adresse fra 472 Præster, hvoriblandt 5 af Rigets 7 Biskopper, som ligeledes anbefalede, at der gaves værnepligtige, som fandt det stridende mod deres Samvittighed at gøre Militærtjeneste, Adgang til, naar de androg derom, at blive overført til Statsarbejde af civil Karakter. Det tør forudsættes, at de værnepligtige, som de 472 Præster særlig har haft for Øje, er saadanne, som af religiøse Hensyn mener ikke at kunne gøre Militærtjeneste. Af saadanne har vi jo i Aarenes Løb haft nogle, ikke mange, og i Regelen har man kunnet komme dem i Møde paa den Maade, at man i Stedet for at lade dem øve sig i Vaabenbrug har anvendt dem til andre Arbejder under Militæretaten. Udvalget har ikke noget imod, at dette Forhold lovordnes saaledes, at de paagældende, naar de kan angive rimelig Grund for deres Begæring om Fritagelse for at gøre militær Tjeneste, kommer til andet Arbejde, som de mener at kunne udføre. —

Noget vanskeligere stiller Sagen sig med værnepligtige, som har det saaledes, at de mener at komme i Konflikt med deres Samvittighed, dersom de overhovedet indlader sig paa noget Arbejde, der staar i Forbindelse med Militærvæsenet. Det er dem, som Lovforslaget foreslaar overført til Statsarbejde af civil Art. Ogsaa det kan Udvalget tiltræde under Forudsætning af, at dette civile Arbejde ikke gøres saa tillokkende, at man skulde risikere, at der blev alt for mange ømme Samvittigheder, som vilde foretrække at gøre dette civile Arbejde i Stedet for at aftjene deres militære Værnepligt. Udvalget mener, at Lovforslaget i den Skikkelse, det har, fyldstgør dette Formaal, idet det kræver 20 Maaneders Arbejde. 20 Maaneder er jo en forholdsvis lang Tid, den er mere end dobbelt saa lang som den Værnepligt, Infanteriet har, Genindkaldelser iberegne, og der er overhovedet ikke nogen af de andre militære Afdelinger, der har saa lang en Tjenestetid; den, der kommer nærmest, er Rytteriet. Og efter Ministerens Udtalelse er det ikke Mening at gøre den civile Tjenestepligt saadan overdrevent behagelig, det er ikke Mening at lade de paagældende arbejde nogle Timer daglig paa et Kontor eller lignende, men det er Mening at anvende dem til legemligt Arbejde, i første Række Skovarbejde, maaske Tørvegravning — Arbejdet kan jo være indrettet efter Aarstiden —, og der kan maaske ogsaa være andre legemlige Arbejder, der kan være Tale om at anvende dem til.

Forudsætningen er, at de værnepligtige, som ønsker at blive fri for Militærtjeneste og at udføre civilt Arbejde i Stedet for, skal andrage derom, og dette Andragende skal, saaledes som Lovforslaget nu er affattet, behandles først af Sessionen og derefter af Forsvarministeren. Det er imidlertid ikke let at undersøge Samvittighederne, og derfor er det, som jeg nævnte, nødvendigt, at det civile Arbejde ikke bliver af en saadan Beskaffenhed, at det skulde friste til Misbrug. Naar værnepligtige er overførte til civilt Arbejde, skal de altsaa tjene 20 Maaneder, og Udvalget er gaaet ud fra, at naar der staar i Loven, at det skal være 20 Maaneder, saa bliver det ogsaa 20 Maaneder, saaledes at en eventuel Modstand mod at udføre dette Arbejde fra Autoriteternes Side vil blive mødt paa en saadan Maade, at den afbødes; det bliver de vedkommendes Pligt at blive dér de 20 Maaneder, og de kan, hvis de gør Modstand, idømmes Fængsel. Hvis